

Hvad angår det tredje punkt har Kommissionen med en upassende, utilstrækkelig og uimodsigelig begrundelse fundet, at den ikke kan anfægte den italienske stats begrundelser fremsat under proceduren og for forligsorganet, »fordi beholdningen på 4 % stillet til rådighed i henhold til artikel 4, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 296/96 (artikel 9 i Kommissionens forordning (EF) nr. 883/2006) var tilstrækkelig for klageprocedurerne, de omstridte sager og de supplerende kontroller«. I den forbindelse har den italienske regering understreget, at grænsen på 4 % ikke skal forstås som absolut. Den kan nemlig under hensyn til dens formål bestående i at sikre fællesskabsmidlerne mod svig overskrides, når der som i denne sag foreligger begrundede årsager til at frygte en risiko for svig på et beløb over 4 %. Dette er den eneste fortolkning af reglen, som er i overensstemmelse med dens ratio.

Sag anlagt den 26. februar 2009 — Kadi mod Kommissionen

(Sag T-85/09)

(2009/C 90/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Yassin Abdullah Kadi (ved D. Anderson, QC, barrister M. Lester og solicitor G. Martin)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Forordning nr. 1190/2008 annulleres for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens forordning nr. 1190/2008 af 28. november 2008 om 101. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban⁽¹⁾ for så vidt som sagsøgeren er opført på listen over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, hvis midler og økonomiske ressourcer er indefrosne i henhold til denne bestemmelse. Forordning nr. 881/2002 blev annulleret af Domstolen i forenede sager C-402/05 og C-415/05, Kadi og al Barakaat mod Rådet og Kommissionen⁽²⁾.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand fremsat fire anbringender.

Sagsøgeren gør for første gjort gældende, at den anfægtede forordning savner retligt grundlag, fordi den angiveligt ændrer

forordning nr. 881/2002, uden at der foreligger en beslutning fra De Forenede Nationer, som ifølge sagsøgeren er en nødvendig betingelse for ændringen af denne forordning.

Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at den anfægtede forordning tilsidesætter hans ret til forsvar, herunder både hans ret til at blive hørt og hans ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, og ikke i tilstrækkelig grad afhjælper overtrædelsen af disse rettigheder som fastslået af Domstolen i forenede sager C-402/05 og C-415/05. Han har endvidere gjort gældende, at den anfægtede forordning ikke indeholder nogen procedure, hvorved sagsøgeren kan blive underrettet om de beviser, som ligger til grund for beslutningen om at indefryse hans midler, og hvorved han sættes i stand til på relevant vis at fremkomme med sine bemærkninger til sådanne beviser.

Sagsøgeren har for det tredje anført, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt i henhold til artikel 253 EF til at angive tungtvejende grunde til, at sagsøgerens midler fortsat skal indefrys.

Sagsøgeren har for det fjerde anført, at Kommissionen har undladt at foretage en vurdering af alle de relevante faktiske omstændigheder med henblik på at træffe beslutning om vedtagelse af den anfægtede forordning og derved har foretaget en åbenbart urigtig vurdering.

Sagsøgeren har for det femte gjort gældende, at den anfægtede forordning udgør en uberettiget og uforholdsmæssig begrænsning af hans ejendomsret, som ikke kan begrundes under henvisning til tungtvejende beviser.

⁽¹⁾ EUT L 322, s. 25.

⁽²⁾ Endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

Sag anlagt den 10. marts 2009 — UCAPT mod Rådet

(Sag T-96/09)

(2009/C 90/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Union de Coopératives Agricoles des Producteurs de Tabac de France (UCAPT) (Paris, Frankrig) (ved avocats B. Peignot og D. Garreau)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003.